

РЕШЕНИЕ

№ 27511

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2802** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Г., чрез адв. Е. Е. срещу Решение №481 от 11.02.2026 г., постановено по НАХД № 7114/2025г., Софийският районен съд, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-015223 от 08.07.2024 г. на Началник сектор в СДВР, Отдел "Пътна полиция", с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лв. на основание чл.179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че описаното в НП нарушение не е установено по безспорен начин. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представява.

Ответникът по касация - Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, чрез пълномощник в представени по делото писмени бележки оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд- София - град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е приел за установената с доказателствата по делото фактическа обстановка, че на 25.06.2024 г., около 22:40 ч., в [населено място], на бул. България Г. Г. управлява лек автомобил „“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. А. Г. по [улица]от бул. Т. К.“ към Околовръстен път“. Водачът е спрял за проверка от полицейски служители /свидетели очевидци/, като е установено, че управляваното от жалбоподателя МПС е с неизправно шумозаглушително устройство – значителна неизправност.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № АД80328 от 25.06.2024 г. и след запознаване с преписката Д. Д. Д., началник-сектор в ОПП – СДВР е издала НП № 24-4332-015223 от 08.07.2024 г.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че същото е издадено от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето и е определен размерът на санкцията.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в административно наказателното производство. Обратно на твърденията в касационната жалба, съдът е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, като същите са отхвърлени с убедителни мотиви.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на санкционираното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на НП. От събраните в производството пред СРС писмени доказателства не се установяват обстоятелства, противоречащи на посоченото в НП. От СРС са изложени подробни мотиви, които се споделят от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят, относно оплакването на санкционираното лице за това, че от наказващия орган не е доказано по безспорен начин, че същото е извършило нарушението. Правилни са и изводите на СРС, че санкционираното лице е осъществило от обектива и субективна страна визираното в нормата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП нарушение. Доказателства, които да оборят тези изводи, не

са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство. Същото се отнася и по отношение на определения размер на глобата.

С оглед на така изложеното решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

При този изход на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираните писмени бележки, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 67 евро, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №481 от 11.02.2026 г., постановено по НАХД № 7114/2025г., по описа на Софийският районен съд, НО, 18-ти състав.

ОСЪЖДА Г. С. Г., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати по сметката на СДВР, сумата в размер на 67 евро представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

